

Ross úton a kenderfonógyári munkástanács

Eszköze a párttagok, megbecsült munkások üldözésének, a szakszervezet elleni támadásoknak

kezdi magán viselni. „Amíg Ivánkúnának csak

AZERT KELLET ELHAGYHAT HELYET,

hogyan valaki másnak csináljunk helyet, amíg Ördög András kommunista üzemi vezetőt azért akarjuk leváltani, hogy a gyár körül már napok óta keringő Weil, volt tőkésnek helyet biztosítsunk, addig nem lehet másról beszélnünk, mint a kommunis- ták és a megbecsült szakemberek üldözéséről.” Dáni Béla, a munkástanács kiküldötte erre a felszólalásra már helyben úgy válaszolt, hogy ez hátulról való fűrés. Így ítélte el azokat a felszólalásokat is, amelyek sürgették a pártszervezet politikai felvilágosító munkájának megkezdését. Másnapra Búrgésné a vállalatvezetői irodába hívták, ahol közölték vele a munkástanács elnökeinek, Strasser Gyulának jeleltében, hogy munkahelye felesleges.

KIK ÁLLNAK

a kommunista- és szakszervezetellenes munkástanács akciók mögött?

A munkástanács elnökségének tagjai többek között Strasser Gyula, Sisák Gusztáv, Mészáros Deszö, Jószt István. Mi indokolja az elnökség tagjainak ezt az általános jobbra fordulását? Strasser Gyula párttag volt, az MDP megyei bizottságának instruktora, az üzemi pártbizottság tagja, a termelés ügyeinek fő irányítója.

Beismerő vallomást tettek a szegedi lázító röpcédula-gyártók

A nyomozó hatóságok hétfőn adják be a vádiratot a Megyei Bírósághoz

Az ügyészségtől kapott tájékoztatás alapján közöljük, hogy népi demokrácia elleni izgatás büntette miatt előzetes le- tartóztatásba helyezték Papdi Lászlót, Pevecz Vilmosné született Treer Hedviget, továbbá Németh Lászlót és Silbermann Évát. Valamennyien szegedi lakosok és a Konzervgyárban voltak alkalmazásban. A magyar nyomozóhatóságok megállapították, hogy ők voltak azok, akik Szegeden december 5-én az egység néma tüntetést szervezték, s erre felszólító, lázító és kormányellenes röpcédulákat készítettek.

A kihallgatások fényt vetnek arra, hogy milyen körmönfont módon igyekeztek kihasználni a nép hazafias érzelmeit, hogy tovább fokozzák az emberek nyugtalanítását, s kétkedés és zűrzavar uralkodjék tiszaparti városunkban.

A kihallgatások során kiderült, hogy Papdi László irodai dolgozó 1956. december 4-én, estefelé a Hámán Kató utcában sétálva az egyik ház kapuján röpcédulát fedezett fel. Elovasta, majd ügyesen magához vette. Másnap reggel a röpcédulát „hazafiúi érzésektől áthatva” megmutatta bizalmasainak: Pevecz Vilmosné és Silbermann Évának: szintén irodai dolgozóknak. Kis haditanácsot tartottak és elhatározták, hogy a Papdi László által felfedezett és az üzemből behozott röpcédulát sokszorosítják. Tervük az volt, hogy a város különböző részein szétszórtják az izgató röpcédulákat. Ravasz fordulatall megállapodtak abban, hogy a röpcédulák többségét a Marx téri piacon terjesztik. Ezzel az volt a céljuk, hogy a falvakból a szegedi piacra beérkező dolgozó parasztokat is csatlakozásra hívják fel a körükben terjesztett röpcédulákkal.

Amikor a trió ezt ilyen alaposággal kiokoskodta, újabb tervezésre határozta el magát. Telefonon felhívták több szegedi üzemet és „kommentárral” közölték az általuk sokszorosított röpcédula tartalmát. Hangzatos szavak kíséretével a sztrájkhoz való csatlakozásra, a kormányellenes tüntetésre szólították a telefonon felhívott üzemet, az Újszegedi Kender-Lenzövöből azt a választ kapták, hogy az üzemben nem tudnak tün-

netésnek 30—40 százalékát vette fel prémiumként az önköltségi tervek végrehajtására, amibe a normaszigorítás is beleértendő. A feladatokat vállalta és végrehajtotta. Hogyan egyeztetni össze em- beri becsületével régebbi és új magatartással? A párt újraszervezésénél őt is felke- resték. Így nyilatkozott: „Amennyiben a terosztály vezetője maradhatok párttag- ság nélkül, nem lépek be a pártba.” Ehhez a kijelentés- hez, melyben semmi elviség nincs, nem kell kommentár. Sisák Gusztáv az üzem dolgozóit előttrégit ismertetés. Nem volt soha az a vad rémhír, az a munkás és pártellenes „agitációs anyag”, amit sietve ne továbbított volna. Jószt István az előfőnök szak- mány vezetője, volt üzemi DISZ-titkár, 1947-ben Nyu- gatra szökött és néhány hónap múlva visszatért. Párttag- ságát, DISZ-titkári funkcióit azután kapta. Most mégis

SÉRELMEKRŐL FEGSEG,

de nem átallja a nála sokkal nagyobb szaktudású Bérczi

Ülést tartott az MSZMP szegedi ideiglenes intéző-bizottsága

Szombaton délután ülést tartott a Magyar Szocialista Munkáspárt szegedi ideigle- nes intéző bizottsága. Az ülés- sen megtárgyalták a jelen- legi politikai helyzettel kapcsolatos szegedi kérdése- ket, azonkívül több, a lakos-

mérnökre az ilyen megjeg- zések tételét: „nem fognak itt holmi Bérczik intézked- ni”. Nem hisszük, hogy ez a hang a munkásosztály hang- ja. Jószt István téved abban, ha azt hiszi, hogy olcsó de- magógiával tartós bizalmat lehet az emberek között sze- rezni. Bérczi szívós munká- val, tanulóssal szerezte meg azt a jogot, hogy intézdek- hessen a Szegedi Kenderfo- nógyárban.

Ha érdeklődünk az után, hogy a munkástanács milyen intézkedéseket dolgozott ki a termelés rendjének biztosítá- sára, a vállalati tervek átalakítására, az új berendezés kialakítására, tehát mennyi energiát fordított arra a munkára, amellyel a munkásos- tály vezetését megerősítheti, kiderül, hogy ezen a terület- en a munka jóformán még csak el sem kezdődött.

A fűrés, az embereknek egymással való szembeállítá- sa, az egzisztenciális félelem állandó fenntartása egy becsület, letűnt korszak eszközei voltak. Ne folytas- sa a Kenderfonógyár munkástanácsa ezeket a „hagyó- mányokat”.

Milyen legyen a társadalombiztosítás?

AZ ORSZÁG MINDEN RÉ- SZÉRŐL elhangzanak vélemé- nyek ezerszámra, milyen le- gyen a társadalombiztosítás a jö- vőben. A sok hozzászóló közé tartozom én is. Röviden elmon- dom, hogyan gondolnám a társadalombiztosítás átalakítását.

Mindenekelőtt már most nagy jelentőséget kell tulajdonítani a forradalmi munkás-paraszt kor- mány néhány olyan intézkedésé- nek, amellyel megszüntetett több jogfosztó, régebbi rendszá- bhályt. Eltörölje azt a képtelen- séget, hogy 75 százalékos táp- pénzt csak az kaphat, aki egy év óta tagja a szakszervezetnek. Tehát december 1-től 75 száza- lékos tápépntz kap az a beteg dolgozó, aki két éves megszaki- tatlan munkaviszonnyal rendel- kezik, függetlenül attól, hogy tagja-e a szakszervezetnek, vagy sem. Mert a szakszervezet tag- ságát nem megkülönböztető jut- tatásokkal lehet megtartani, ha- nem helyes és ésszerű érdekvé- delmi politikával.

Az önkényes munkahely el- hagyó és fegyelmi határozattal elbocsátott dolgozó társadalom- biztosítási joghátrányát is meg- szüntesse a kormány azáltal, hogy ezeket a munkáellenes Gerő-féle „gazdaságpolitikai” in- tézkedéseket hatálytalanította. A Szabad Szakszervezetek Szövet- sége pedig eltörölje november 1-től az úgynevezett ideiglenes rokkantsági járadékot, amely ar- ra volt alkalmas, hogy az egy- éves tápépntz állományt meg- kúrítsa, illetve a tápépntz adott esetben redukálja.

A TÁRSADALOMBIZOSÍ- TÁSSAL is összefügg az a ha- zug beállítás, hogy a gyermek- telenségi adó a „felemelt” nyug- díjakkal és a felemelt összegű családi pótlékkal függ össze. Ez természetesen nem igaz, s a kor- mány ezért szüntette meg ezt is.

Ezek a legkürvösebb esetek vol- tak. Azonban a társadalombiz- tosítási szolgáltatások jogbővítése még ezután kezdődik. De ehhez is rend, nyugalom és munka kell. Enélkül ezekben a kérdé- sekben sem lehet intézkedni. Szá- mot kell vetni azzal, hogy mi- lyen anyagi forrásra támaszkod- hat a társadalombiztosítás. Az anyagi forrás az ország termelő munkásságának létszáma dönti el. Ezért is, minden szakmának rendezni kell a termelést, s a munkások létszámát.

Sok követelés — közöttük szép számban jogos követelés — hangzik el. Mint például: a szü- lési és gyermekágyi segélyeket ne tizenkét hétig, hanem tizen- hat hétig folyósítsák. A kórházi ápolás időtartamát egyes megbete- gedési kategóriáknál emeljék fel. Emeljék fel a családi pótlék összegeket, egy gyermek után is adjanak családi pótlékot. A

követelések jogosságával szem- ben áll az az ijesztő tény, hogy a termelés visszaesett, s a munkástanácsok sok tekintetben nem képesek érvényt szerezni, a ter- melés folyamatát biztosítani ki- vánó intézkedéseinknek. Vagy- is követelni, és nem dolgozni! Ez egyenlő a nemzet öngyilkos- ságával, s erre egyetlen becsü- letes magyar ember sem lehet képes!

A KÖVETELÉSEK MELLETT sok szó hangzik el a társadalom- biztosítás szervezeti megváltoz- tatásait illetően. Ez is jogos és szükséges. Véleményem szerint a szakszervezetek és a társada- lombiztosítás eddigi „vadház- ságát” be kell szüntetni. Ezt a szakszervezetek érdekvédelmi szerepe is megköveteli, hiszen a szakszervezeteknek a társada- lombiztosítással szemben éppen úgy kell érdekvédelmi tevé- kenységet kifejtenie a dolgozók érdekében, mint a munkáltatók- kal. Ebből következik, hogy a társadalombiztosítás állami és nem szakszervezeti feladat. Tehát létre kell hozni a társadalom- biztosítás önkormányzatát. Eb- ben helyet foglalnának megfelelő arányokban az érdekképviseleti szervek (szakszervezetek) kül- döttjei és a munkáltatók (az ál- lam, a megalakulandó Termelői Tanácsa) képviselői. Az önkor- mányzat úján igazgatná magát a társadalombiztosítás, az állam- tól független költségvetéssel, amelynek bevételi oldalát a jár-ulékok, kiadási oldalát a szol- gáltatások képezik.

Az elv kettős lenne: a jogos igények kielégítése, s a rentabi- litás biztosítása. Azt hiszem; ezen elvek érvényesülésével a jelenlegi bürokratikus ügyinté- zés azonnal megváltozna. Mind- járt olcsóbb lenne az adminisz- tráció.

Ugyanakkor a társadalombiz- tosítás keretében kellene vonni a gyógyító apparátus zömét, te- hát a rendelő szakorvosokat, fe- lülvizsgálókat. A körzeti orvo- sok az állam szolgálatában ma- radnának, s a társadalombiz- tosítástól, taglétszámuk arányá- ban kapnák illetményüket. A társadalombiztosításhoz kellene tartoznia a balesetelhárításnak, a nyugdíj folyósításnak és ezekkel összefüggő egyéb feladatoknak is.

LÉTRE KELLENE HOZNI a MÁV BBI-hez hasonló vasutas biztosítást, továbbá néhány vál- lalati pénztárt, s a bányatárs- pénztárt is. De több biztosítási intézményt semmi esetre sem; mert akkor többre kerülne a le- ves, mint a hús. Természetesen az üzemi kifizetőhelyek jelenlegi rendszerét továbbra is fent kell tartani, — ahol ez rentabilis, — mert ez az üzemi munkásság ér- deke.

S. J.

Új házi alapszabály kidolgozásával foglalkoznak a sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz vezetői

A sándorfalvi Rózsa Ferenc Termelőszövetkezet utóbbi közgyűlésén a tagság szóvá- tette: a jövőben csak úgy tud- nak az eddigiekkel is meg- eredményesebben gazdálkoi- ni, ha leszámolnak mindazok- kal a hibákkal, merevségek- kel, melyek a mintaalapsza- bály következtetés alkalmazá- sa miatt gátolták a gazdaság fejlődését.

A tagság e közgyűlés alkalmával megbízta a vezető- séget egy házi alapszabály kidolgozásával. Ez az alap- szabály figyelembe veszi a gazdaság alapvető sajátosságai- t, a tagok munkához való viszonyát. Ezeknek megfelelően gondoskodik majd a jö- vedelem valóban igazságos elosztásáról. A tsz vezetői már eddig is számos jó ötlet- tet, elgondolást gyűjtöttek össze. Szó van arról, hogy a kukorica és más kábánövén- nyek elvetése után a területe- ket fosztják és azok meg-

művelésére előre megállapít- ják a szükséges munkaegysé- geket s ezekre a munkaegysé- gekre jutó járandóságot a tagok abból a terményből kapták meg, melyet saját maguk termeltek. Új premi- zálási rendszer kidolgozását is tervezik. Bár vannak vé- lemények, hogy prémium osztásra nincs szükség, azon- ban kétség kívül jutalom il- leti azokat a szorgalmas szö- vetkezeti tagokat, akik jobb és több munkával hasonló nagyságú és minőségű terület- ten magasabb termelési ered- ményeket érnek el, mint más- sok.

A tsz vezetősége ezt az új házi-alapszabályt javaslatot a következő közgyűlésen ismer- teti majd a tagsággal. A tag- oknak alkalmuk lesz megvit- tatni, újabb ötletekkel kiegészíteni ezt a javaslatot. Ez- után pedig, mint minden tsz számára kötelező, úgyneve- zett házi törvényt elfogadják.

Szönyethalt egy gyorsmotoros

Pipicz Géza 21 éves balás- tyai lakos motorkerékpárjával gyorsrajt következté- ben a Balástya—Forráskút közötti vasúti sorompó vas- karójának rohant. Az ütéssel feje szétnyílt, Pipicz a hely- színen meghalt. Mint a vizs- gálat megállapította, lecsú- szott motorja a homokba. A gyorsrajt vette el életét.

Továbbra is együtt...

A szegedi Kossuth Halá- szati Szövetkezetben, a na- pokban közgyűlést tartottak a tagok. Egyesek azt akar- ták, hogy maradjanak együtt, de mindent osszanak szét. A közgyűlésen azonban a többség véleménye érvényesült, s 80 000 forintot félretettek a szövetkezet továbbfejlesztésé- re.